

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

11 päivänä maaliskuuta 2020^{i*}

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi – Asetus (EY) N:o 1234/2007 – Asetus (EY) N:o 1484/95 – Brasiliasta peräisin olevan jäädytetyn siipikarjanlihan tuonti – Tuonnissa sovellettavien lisätullien kantaminen jälkikäteen – Tarkastusmekanismi – Lisätullien laskentamenetelmä

Asiassa C-160/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (ylin tuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 23.2.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 28.2.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

X BV

vastaan

Staatssecretaris van Financiën,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras, presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa neljännen jaoston tuomarin tehtäviä, ja tuomarit D. Šváby, K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja N. Piçarra,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.3.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- X BV, edustajinaan A. Baert ja P. Heeren, advocaten, sekä R. Ramautarsing, K. Winters ja L. Gilhuijs,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja C. S. Schillemans,
- Euroopan komissio, asiamiehinään W. Roels ja B. Hofstötter,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.6.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28.6.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 (EYVL 1995, L 145, s. 47), sellaisena kuin se on muutettuna 24.3.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 248/2010 (EUVL 2010, L 79, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1484/95), 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat X BV ja Staatssecretaris van Financiën (valtiovarainministeriön valtiosihteerin, Alankomaat) ja jossa on kyse Brasiliasta peräisin olevan jäädytetyn siipikarjanlihan tuonnista perittävien lisätullien maksuunpanopäätöksestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus

- 3 Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 25.5.2009 annetulla neuvoston asetuksella N:o 491/2009 (EUVL 2009, L 154, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1234/2007), 141 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Yhden tai useamman 135–140 a artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarja- ja banaanian sekä viinirypälemehu- ja rypäleen puristemehualan tuotteen tuonnissa on sovellettava lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi [sisä]markkinoilla, jos:

- a) tuontihinta alittaa tason, jonka [unioni] on ilmoittanut [Maailman kauppajärjestölle] (’käynnistyshinta’); tai
- b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason (’käynnistysmäärä’).

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin, jotka määritellään tapauksen mukaan tuonnin prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse [sisä]markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuun tavoitteeseen nähden.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähteyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai [sisäisillä] tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.”

Asetus N:o 1484/95

- 4 Asetuksen N:o 1484/95 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”tuonnilta kannettavaa lisätullia määrättäessä huomioon otettavat tuontihinnat olisi todennettava kyseisen tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen tai tuotteen osalta edustavien yhteisön tuontimarkkinahintojen perusteella; on tarpeen säätää, että jäsenvaltioiden on toimitettava kaupan pitämisen eri vaiheissa käytetyt hinnat säännöllisin väliajoin, jotta on mahdollista vahvistaa edustavat hinnat ja vastaavat lisätullit”.

- 5 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohdassa ja [muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29.10.1975 annetun neuvoston] asetuksen (ETY) N:o 2783/75 (EYVL 1975, L 282, s. 104) 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut edustavat hinnat vahvistetaan säännöllisesti niiden tietojen perusteella, jotka on koottu [tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission] asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [(EYVL 1993, L 253, s. 1) 308 d artiklan mukaisen yhteisön valvonnan yhteydessä.”

- 6 Asetuksen N:o 1484/95 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Lisätulli vahvistetaan kyseisen lähetyksen cif-tuontihinnan perusteella 4 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Jos lähetyksen cif-tuontihinta 100 kilogrammalta on korkeampi kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sovellettava edustava hinta, tuojan on toimitettava tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ainakin seuraavat todisteet:

- ostosopimus tai mikä tahansa muu vastaava todiste,
- vakuutusopimus,
- lasku,
- alkuperätodistus (tarvittaessa),
- kuljetussopimus
- ja merikuljetuksen osalta konossementti.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tuojan on asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus samansuuruisena kuin kyseiseen tuotteeseen sovellettavan edustavan hinnan perusteella lasketun lisätuontitullin ja kyseisen lähetyksen cif-tuontihinnan perusteella lasketun lisätuontitullin välinen erotus.

4. Tuojalla on käytettävissään kyseisten tuotteiden myynnistä kahden kuukauden määräaika, tosin enintään yhdeksän kuukautta vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohdasta alkaen, jonka kuluessa on todistettava, että lähetys on myyty 2 kohdassa tarkoitettujen hintojen todenmukaisuuden vahvistavien edellytyksin. Kumman tahansa edellä mainitun määräajan noudattamatta jättämisestä on seurauksena asetetun vakuuden menettäminen. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin pidentää tuojan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta yhdeksän kuukauden määräaika enintään kolmella kuukaudella.

Asetettu vakuus on vapautettava siltä osin kuin todisteet myyntiä koskevien edellytysten noudattamisesta esitetään tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla. Jollei kyseisiä todisteita esitetä, vakuus menetetään lisätullien maksuksi.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat tarkastuksen yhteydessä, että tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on perittävä maksettavat tullit [yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston] asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [(EYVL 1992, L 302, s. 1)] 220 artiklan mukaisesti. Perittävien tai vielä perittäviksi jäävien tullien määrää vahvistettaessa on otettava huomioon niille tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamispäivästä perinnän suorittamispäivään asti kasvanut korko. Sovellettava korkokanta on kansallisessa lainsäädännössä perintätoimien osalta voimassa oleva korkokanta.”

7 Asetuksen N:o 1484/95 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asianomaisen käynnistävän kynnyshinnan ja lähetyksen cif-tuontihinnan välinen erotus:

- a) on enintään 10 prosenttia käynnistävästä kynnyshinnasta, lisätulli on suuruudeltaan nolla prosenttia;
- b) on suurempi kuin 10 prosenttia, mutta enintään 40 prosenttia käynnistävästä kynnyshinnasta, lisätulli on suuruudeltaan 30 prosenttia 10 prosentin yli menevästä määrästä;
- c) on suurempi kuin 40 prosenttia, mutta enintään 60 prosenttia käynnistävästä kynnyshinnasta, lisätulli on suuruudeltaan 50 prosenttia 40 prosentin yli menevästä määrästä korotettuna b alakohdassa tarkoitetulla lisätullilla;
- d) on suurempi kuin 60 prosenttia, mutta enintään 75 prosenttia käynnistävästä kynnyshinnasta, lisätulli on suuruudeltaan 70 prosenttia 60 prosentin yli menevästä määrästä korotettuna b ja c alakohdassa tarkoitetuilla lisätulleilla;
- e) on suurempi kuin 75 prosenttia käynnistävästä kynnyshinnasta, lisätulli on suuruudeltaan 90 prosenttia 75 prosentin yli menevästä määrästä korotettuna b, c ja d alakohdassa tarkoitetuilla lisätulleilla.”

Tullikoodeksi

8 Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1) (jäljempänä tullikoodeksi), 4 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

--

- 9) ’tullivelalla’ henkilön velvollisuutta maksaa sellaiset tuontitullit (tuontitullivelka) tai vientitullit (vientitullivelka), joita sovelletaan yhteisön voimassa olevien säännösten mukaan määritettyihin tavaroihin
- 10) ’tuontitulleilla’
  - tuontitavaroista kannettavia tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja,

- yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuja tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavissa erityisjärjestelyissä käyttöön otettuja tuonnista kannettavia maksuja.

--

16) 'tullimenettelyllä'

- a) luovutusta vapaaseen liikkeeseen,

--

--”

9 Tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kaupp-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi [unionin] tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos:

a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin:

- lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla [unionissa],
- tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,

taikka

- rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden arvoon;

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei aiheellista tarkistusta voida tehdä 32 artiklan mukaisesti;

sekä

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä, tai jos ovat, kaupp-arvo voidaan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä tullitarkoituksiin.”

10 Tullikoodeksin 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 29 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a, b, c ja d alakohdasta järjestyksessä ensimmäistä kyseisen arvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa

--

2. Tämän artiklan mukaisesti määritettävät tullausarvot ovat:

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, [unioniin] vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kaupp-arvo;

- b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, [unioniin] vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kaupp-arvo;
- c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahan tuotuja tavaroita myydään [unionissa] suurin kokonaisuus henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;
- d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:
  - maahan tuotuja tavaroita tuotettaessa käytettävien materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo,
  - se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämäassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet [unioniin] tapahtuvaa vientiä varten,
  - 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaiskustannukset tai -arvo.”

11 Tullikoodeksin 31 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jos maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 29 ja 30 artiklan mukaisesti, se on määritettävä [unionissa] käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

- vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artiklan soveltamisesta tehty sopimus,
- vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artikla,

sekä

- tämän luvun säännökset.

– –”

12 Tullikoodeksin 220 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jos tullivelasta johtuvaa tullien määrää ei ole kirjattu tileihin 218 ja 219 artiklan mukaisesti, tai jos se on kirjattu tileihin lain mukaan kannettavaa määrää pienempänä, kannettava tai kannettavaksi jäävä tullien määrä on kirjattava tileihin kahden päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat todenneet tilanteen ja voivat laskea lain mukaan kannettavan tullien määrän sekä osoittaa velallisen (jälkikäteen tapahtuva tileihin kirjaaminen). Tätä määräaikaa voidaan pidentää 219 artiklan mukaisesti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

13 X on yhtiö, joka pitää kaupan siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita. Se kuuluu kansainväliseen konserniin, johon kuuluu myös E SA, joka on Brasiliaan sijoittautunut myös siipikarjanlihasta peräisin olevien tuotteiden tuottaja. Tähän tuottajaan etuyhteydessä olevat yritykset, kuten X, ostavat ja myyvät näitä tuotteita ja järjestävät niiden jakelun unionin markkinoille.

- 14 X osti jäädytettyä siipikarjanlihaa F Ltd:ltä, johon se on etuyhteydessä. Tämä liha myytiin tämän jälkeen unionin markkinoilla sekä X:ään etuyhteydessä oleville yrityksille että riippumattomille kolmansille.
- 15 Jäädytetystä siipikarjanlihasta, joka on luokiteltu tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0207 14 10, kannetaan paljoustulli, jonka suuruus on 102,40 euroa 100 kilogrammalta. Lisäksi tähän lihaan sovelletaan asetuksessa N:o 1484/95 ja asetuksessa N:o 1234/2007 säädettyjen lisätullien järjestelmää. Lisätullia voi näin ollen olla maksettavana kyseisen lihan tuonnista silloin, kun siipikarjanlihan cif-tuontihinta on asetuksen N:o 1234/2007 141 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua käynnistyshintaa alempi.
- 16 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Alankomaiden tulliviranomaiset ovat tässä tapauksessa tehneet X:n kanssa sopimuksia, jotka koskivat E:n myymän Brasiliasta peräisin olevan jäädytetyn siipikarjanlihan tullausarvon laskentamenetelmää. On sovittu, että perusteena käytetään E:n unioniin sijoittautuneilta yrityksiltä, jotka ovat siihen etuyhteydessä, laskuttamaa hintaa, johon lisätään 15 prosenttia muiden välittömien ja välillisten kustannusten kuin tuotantokustannusten sekä voiton kattamiseksi.
- 17 Alankomaiden tulliviranomaiset katsoivat, että mainittu menetelmä oli hyväksyttävä cif-tuontihinnan laskemiseksi. Ne ilmoittivat kuitenkin, että ne varasivat oikeuden ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tullausarvon täsmälliseksi määrittämiseksi siinä tapauksessa, että kyseinen arvo olisi laskettu virheellisten tietojen perusteella.
- 18 X teki 1.1.2009 ja 30.6.2010 välisenä aikana 709 ilmoitusta kyseisen siipikarjanlihan luovuttamisesta vapaaseen liikkeeseen tämän tuomion 15 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti. Näissä ilmoituksissa ilmoitettu cif-tuontihinta oli aina käynnistyshintaa korkeampi. Näin ollen Alankomaiden tulliviranomaiset pääsivät joka kerta tämän lihan vapaaseen liikkeeseen kantamatta lisätuontitulleja. Lisäksi poiketen siitä, mitä asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään, kyseiset viranomaiset eivät vaatineet X:ää asettamaan vakuutta tämän lihan vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta eivätkä todistamaan tämän vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen, että kyseisen siipikarjanlihan lähetys oli myyty edellytyksin, joista ilmenee, että ilmoitettu cif-tuontihinta oli todenmukainen.
- 19 Marraskuussa 2011 Alankomaiden tulliviranomaisten tarkastaja (jäljempänä tarkastaja) teki jälkitarkastuksen sen varmistamiseksi, että X:n näissä ilmoituksissa ilmoittama cif-tuontihinta oli oikea. Hän totesi tältä osin yhtäältä, että X oli myynyt tämän siipikarjanlihan samaan hintaan yhtiöille, joihin se oli etuyhteydessä, ja riippumattomille kolmansille. Toisaalta tarkastaja totesi, että X:n soveltama myyntihinta oli lähes kaikissa tapauksissa alempi kuin sekä samoissa ilmoituksissa mainittu cif-tuontihinta lisätynä paljoustulleilla että käynnistyshinta.
- 20 Näin ollen tarkastaja katsoi, että 705 tehdyn ilmoituksen osalta X ei ollut jälleenmyynyt kyseistä siipikarjanlihaa tavanomaisissa kaupallisissa olosuhteissa ja että näin ollen ilmoitetut cif-tuontihinnat eivät olleet hyväksyttäviä, joten lisätullit oli kannettava.
- 21 Tarkastaja sovelsi analogisesti asetuksen N:o 1484/95 4 artiklaa ja laski maksettavien lisätullien määrän asetuksen N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1484/95 2 artiklan 1 kohdan kanssa, määritetyn käynnistyshinnan ja edustavan hinnan välisen erotuksen perusteella. Tarkastaja lähetti X:lle tältä osin 2 163 793,55 euron suuruisen lisätullin maksuunpanopäätöksen.

- 22 X riitautti tämän maksuunpanopäätöksen rechtbank Noord-Hollandissa (Pohjois-Hollannin maakunnan alioikeus, Alankomaat). Koska X:n kanne hylättiin perusteettomana, se valitti kyseisen tuomioistuimen antamasta ratkaisusta Gerechtshof Amsterdamiin (Amsterdamin ylioikeus, Alankomaat), minkä jälkeen viimeksi mainitun tuomioistuimen hylättyä valituksen X teki kassaatiovalituksen Hoge Raad der Nederlandeniin (ylin tuomioistuin, Alankomaat).
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että sille esitetyt kassaatioperusteet perustuvat yhtäältä siihen, että asetuksen N:o 1484/95 3 ja 4 artiklaa sovellettiin virheellisesti siltä osin kuin Gerechtshof Amsterdam katsoi, että kyseisissä tulli-ilmoituksissa ilmoitettujen cif-tuontihintojen virheellisyys voitiin päätellä siitä, että myyntihinnat olivat ilmoitettuja cif-tuontihintoja ja sovellettavia edustavia hintoja alempia. Toisaalta tarkastaja teki virheen hyväksyessään kyseessä olevissa sopimuksissa sen, että X voi laskea cif-tuontihinnan, vaatimatta, että kyseisten tuotteiden myynti on voitollista.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan nämä perusteet nostavat esiin kysymyksiä kriteereistä, joita on käytettävä silloin, kun cif-tuontihinnan oikeellisuus tarkastetaan tai tarkastetaan jälkikäteen asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla, sekä päätelmistä, jotka asianomaisten viranomaisten on tehtävä siitä, ettei tätä hintaa voida määrittää näiden kriteerien perusteella.
- 25 Kyseinen tuomioistuin pohtii, riittääkö tuotteen myynti ilmoitettua cif-tuontihintaa tai voimassa olevaa edustavaa hintaa alempaan hintaan sen toteamiseen, että lisätullia on maksettava. Tältä osin mainittu tuomioistuin pohtii erityisesti sitä, mikä merkitys asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa mainitulle käsitteelle ”edellytykset” on annettava. Se pohtii myös sitä, onko mainittua käsitettä tulkittaessa otettava huomioon se, että maahantuodut tuotteet on ostettu kyseiseen yritykseen etuyhteydessä olevalta yritykseltä ja jälleenmyyty sellaiselle.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan yhtäältä myöntävää vastausta tähän kysymykseen voidaan perustella sillä, että tuotteiden myynti edustavaa hintaa alempaan hintaan aiheuttaa häiriöitä unionin markkinoille ja oikeuttaa näin ollen lisätullien soveltamisen. Tämän tulkinnan mukaan, jonka Gerechtshof Amsterdam on omaksunut, ei ole tarpeen tutkia sitä, onko tuojan ilmoittama cif-tuontihinta oikea. Lisätuontitulleja voidaan siten soveltaa pelkästään edustavan hinnan perusteella. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin, onko tällainen lähestymistapa mahdollista yhdistää asetuksen N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohtaan, sellaisena kuin sitä on tulkittu 13.12.2001 annetussa tuomiossa Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681), jonka mukaan kyseisen tuotteen edustava hinta otetaan huomioon ainoastaan cif-tuontihinnan paikkansapitävyyden tutkimiseksi.
- 27 Toisaalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei sulje pois sellaisten tilanteiden olemassaoloa, joissa myyntihinta voi olla cif-tuontihintaa alempi tai jopa edustavaa hintaa alempi. Kyseisten markkinoiden toimija voisi siten joutua vaikeissa markkinaolosuhteissa myymään rajoitetun ajan tuotteita tappiolla säilyttääkseen asemansa markkinoilla. Kyseinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että erityisesti etuyhteydessä olevien yritysten tapauksessa liiketoimia voitaisiin toteuttaa keinotekoisesti ja pääasiallisesti lisätullien maksamisen kiertämiseksi tai välttämiseksi. Näin ollen on tutkittava kyseistä tuontia edeltäneet ja sitä seuranneet liiketoimet sekä näiden liiketoimien taloudellinen ja kaupallinen peruste.
- 28 Tältä osin asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa on mahdollista tulkita siten, että niissä säädetyn valvontamekanismin tavoitteena on taata, että toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedon liiketoimista, jotka voivat herättää epäilyjä ilmoitettujen cif-tuontihintojen paikkansapitävyydestä. Toimivaltaisten viranomaisten on tällöin tehtävä täydentävä tarkastus, kuten tapahtui 19.10.2017 annettuun tuomioon A (C-522/16, EU:C:2017:778) johtaneessa asiassa, tarkastaakseen sellaisen cif-tuontihinnan oikeellisuuden, joka olisi, kuten on todettu 13.12.2001 annetussa tuomiossa Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681), ainoa mahdollinen perusta lisätullien määrittämiselle.

- 29 Sen, että on mahdotonta todeta kyseisen yrityksen ilmoittama cif-tuontihinta virheelliseksi tällaisen lisätarkastuksen seurauksena, pitäisi mainitun tuomioistuimen mukaan johtaa kyseisen hinnan hyväksymiseen sellaisena kuin tuoja on sen maininnut. Tämä ratkaisu on oikeusvarmuuden periaatteen mukainen, koska tuoja voi laskea kannettavien lisätullien määrän maahantuonnin yhteydessä.
- 30 Tässä tilanteessa Hoge Raad der Nederlanden on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen – – N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa, luettuina yhdessä asetuksen – – N:o 1234/2007 141 artiklan kanssa, tulkittava siten, että niissä säädetyn tarkastusmekanismin, myös kun kyseessä on jälkitarkastus, tarkoituksena on pelkästään varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hyvissä ajoin saada tietoonsa peräkkäisiin liiketoimiin liittyvät tosiseikat tai olosuhteet, jotka saattavat antaa aiheen epäillä ilmoitettujen cif-tuontihintojen todenmukaisuutta ja voivat muodostaa syyn tarkempien tutkimusten suorittamiseen?

Vai onko päinvastainen kanta oikea, ja onko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa selostettua tarkastusmekanismia, myös kun kyseessä on jälkitarkastus, tulkittava siten, että tuojan [unionin] markkinoilla toteuttamat jälleenmyynnit hintaan, joka on alempi kuin lähetykselle ilmoitettu cif-tuontihinta lisättynä tuonnin yhteydessä perittävien tullien määrällä, eivät täytä [unionin] markkinoilla vaadittuja (myynti)edellytyksiä, joten jo tästä syystä lisätullit on maksettava? Onko viimeksi esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta eroa sillä, ovatko edellä tarkoitetut jälleenmyynnit tai tuojan toteuttamat jälleenmyynnit tapahtuneet sovellettavaa edustavaa hintaa alempaan hintaan? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että edustava hinta laskettiin päivämäärää 11.9.2009 edeltävänä ajankohtana eri tavalla kuin kyseisen päivämäärän jälkeen? Onko näihin kysymyksiin annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, ovatko Euroopan unionissa olevat asiakkaat tuojaan sidoksissa olevia yrityksiä?

- 2) Mikäli ensimmäisessä kohdassa esitettyihin kysymyksiin annetuista vastauksista seuraa, että tappiollinen jälleenmyynti riittää perusteeksi sille, että ilmoitettu cif-tuontihinta voidaan hylätä, miten maksettavien lisätullien määrä on tällöin määritettävä? Onko lisätullien perusta vahvistettava [tullikoodeksin] 29–31 artiklassa tullausarvon määrittämiseksi säädettyjen menetelmien mukaisesti? Vai onko lisätullien perusta vahvistettava yksinomaan sovellettavan edustavan hinnan perusteella? Estääkö asetuksen – – N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohta käyttämästä 11.9.2009 edeltävänä ajanjaksona kyseisenä ajankohtana vahvistettua edustavaa hintaa?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettavista vastauksista seuraa, että lisätullien perimisen kannalta on ratkaisevaa, että tuodut tavarat on jälleenmyyty tappiollisesti [unionin] markkinoilla, ja jos perittävien lisätullien määrää laskettaessa niiden perustaksi on otettava edustava hinta, ovatko asetuksen – – N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohta tällöin yhteensopivia asetuksen – – N:o 1234/2007 141 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon 13.12.2001 annettu tuomio Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681)?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että pelkästään sen perusteella, että unioniin tuotuja tavaroita on myyty tappiolla eli tulli-ilmoituksessa esitettyä cif-tuontihintaa alempaan hintaan, voidaan todeta, ettei tämän hinnan todenmukaisuutta ole näytetty toteen.

- 32 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on aluksi määritettävä, mikä merkitys on annettava asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdassa säädetylle vaatimukselle, jonka mukaan ”lähetys on myyty [cif-tuonti]hintojen todenmukaisuuden vahvistavin edellytyksin”.
- 33 Tältä osin on todettava, että tässä asetuksessa ei määritellä sen 3 artiklan 4 kohdassa olevaa ”myyntiä koskevien edellytysten” käsitettä.
- 34 Sekä unionin oikeuden yhtenäinen soveltaminen että yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen tai määräyksen sanamuotoa, joka ei sisällä nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen säännöksen tai määräyksen sisällön ja ulottuvuuden määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti (tuomio 1.10.2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Lisäksi on niin, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkittamisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto ja sillä tavoitellut päämäärät myös asiayhteys ja unionin oikeuden säännökset ja määräykset kokonaisuudessaan (ks. vastaavasti tuomio 4.7.2019, Baltic Media Alliance, C-622/17, EU:C:2019:566, 63 kohta ja tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 49 kohta).
- 35 Ensinnäkin useimmissa asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdan kieliversioissa käytetyn ”myyntiä koskevien edellytysten” käsitteen kirjaimellisesta tulkinnasta on todettava, että se, että sana ”edellytykset” käytetään monikossa, osoittaa lainsäätäjän tahdon viitata edellytysten kokonaisuuteen eikä pelkästään tiettyyn erityiseen edellytykseen. Lisäksi termillä ”myynti” viitataan lähtökohtaisesti tavaroiden lähetyksen myynnin kulkuun unionin markkinoilla sen jälkeen, kun ne on tuotu maahan.
- 36 Lisäksi asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdassa täsmennetään, että nämä ”myyntiä koskevat edellytykset” voivat vahvistaa tulli-ilmoitukseen sisältyvän cif-tuontihinnan todenmukaisuuden. Sanan ”vahvistavat” käyttö osoittaa tältä osin, että näihin edellytyksiin liittyvät seikat voivat muodostaa sellaisten seikkojen kokonaisuuden, jotka vahvistavat tulli-ilmoitukseen sisältyvän cif-tuontihinnan todenmukaisuuden.
- 37 Kyseisen säännöksen sanamuodosta seuraa näin ollen, että käsite ”myyntiä koskevat edellytykset” on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia tavaroiden vapaaseen liikkeeseen unionissa luovuttamisen jälkeisiä olosuhteita, jotka voivat vahvistaa tai kumota tulli-ilmoitukseen sisältyvän cif-tuontihinnan todenmukaisuuden.
- 38 Toiseksi on todettava, että tämä mahdollisuus vahvistaa cif-tuontihinnan todenmukaisuus kaikkien tavaroiden lähetyksen kulkuun liittyvien seikkojen valossa vastaa asetuksella N:o 1484/95 tavoiteltua päämäärää, jona on, kuten käy ilmi tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdasta, luettuna kyseisen asetuksen johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen valossa, ottaa käyttöön menettely tulli-ilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuuden tarkistamiseksi. Tämä menettely aloitetaan, kun tulli-ilmoituksessa ilmoitettu cif-tuontihinta on korkeampi kuin kyseisen tuotteen voimassa oleva edustava hinta, joka kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan vastaa lähinnä kyseisen tuotteen keskimääräistä markkinahintaa tietyinä ajankohtana.
- 39 Koska lisätullit lasketaan tulli-ilmoituksessa esitetyn cif-tuontihinnan perusteella, tuojalla voi olla intressi ilmoittaa korkeampi cif-tuontihinta välttääkseen tullien maksamisen tai vähentääkseen maksettavien tullien määrää. Kuten asetuksen N:o 1484/95 4 artiklasta ilmenee, mitä korkeampi cif-tuontihinta on, sitä pienempi on tuojan maksettavaksi tulevien lisätullien määrä.
- 40 Näin ollen siinä tapauksessa, että cif-tuontihinta on sovellettavaa edustavaa hintaa korkeampi, tulliviranomaiset voivat asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdan nojalla tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen tarkistaa cif-tuontihinnan todenmukaisuuden tarkastamalla, vahvistetaanko tämä hinta näiden tavaroiden lähetyksen ”myyntiä koskevien edellytysten” valossa.

- 41 Kolmanneksi tämän käsitteen asiayhteydestä on todettava, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 ja 5 kohdasta yhdessä luettuina ilmenee, että tulliviranomaisilla on mahdollisuus tarkastaa jälkikäteen eli sen jälkeen, kun kyseiset tavarat on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, tulli-ilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuus, jotta mahdollisesti sovellettaisiin lisätulleja, joita ei alun perin sovellettu sellaisen cif-tuontihinnan ilmoittamisen vuoksi, joka ei vastannut todellisuutta.
- 42 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdassa olevaa käsitettä ”myyntiä koskevat edellytykset” on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia tavaroiden myynnin kulkuun unionissa liittyviä edellytyksiä, jotka voivat muodostaa yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden, jonka perusteella voidaan vahvistaa tulli-ilmoitukseen sisältyvän cif-tuontihinnan todenmukaisuus sen toteamiseksi, onko kannettavia tai kannettavaksi jääviä lisätulleja olemassa.
- 43 Tämän tulkinnan perusteella on toiseksi määritettävä, voiko pelkästään se seikka, että maahantuoja on myynyt tavaroitaan tappiolla unionissa eli tulli-ilmoituksessa mainittua cif-tuontihintaa alempaan hintaan, mahdollistaa sen, että tulliviranomaiset toteavat, ettei tämän hinnan todenmukaisuutta ole näytetty toteen, ja että ne voivat soveltaa lisätulleja.
- 44 Tältä osin on todettava, että tällainen tappiollinen myynti, joka ei ole luonteeltaan kannattava kaupallinen menettely, voi tosin olla vahva viite siitä, että maahantuoja on korottanut tulli-ilmoituksessa mainittua cif-tuontihintaa keinotekoisesti välttääkseen maksettavan tuontitullin tai alentaakseen sen määrää, erityisesti silloin, kun kyseessä on toistuva tappiollinen myynti tai pitkäaikainen tappiollinen myynti.
- 45 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa, tulliviranomaiset eivät kuitenkaan voi pelkästään sen toteamuksen perusteella, jonka mukaan maahantuoja on jälleenmyynyt tavarat tappiollisesti unionissa, automaattisesti päätellä, että tulli-ilmoituksessa mainittu cif-tuontihinta ei ole todenmukainen.
- 46 Kuten tämän tuomion 42 kohdassa on todettu, asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti tulli-ilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuus on tarkastettava ottaen huomioon kaikki tavaroiden lähetyksen myynnin edellytykset. Tulliviranomaiset voivat nimittäin katsoa, että kyseinen hinta ei ole todenmukainen, ja vahvistaa kannettavien tai kannettavaksi jäävien lisätullien määrän ainoastaan silloin, kun kaikkiin näihin edellytyksiin liittyvien yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen kuuluvien seikkojen perusteella ei voida vahvistaa sitä, että kyseisessä ilmoituksessa mainittu cif-tuontihinta on todenmukainen. Näin ollen tulliviranomaiset eivät voi tyytyä tarkastamaan kyseisten tavaroiden myyntihintaa cif-tuontihinnan sivuuttamiseksi ja lisätullien soveltamiseksi.
- 47 Kuten Alankomaiden hallitus ja komissio ovat huomautuksissaan todenneet, tilanteessa, jossa tavarat on tuotu unioniin ja sen jälkeen myyty tappiolla, on mahdollista, että tulli-ilmoituksessa mainittu cif-tuontihinta on perusteltu muiden tavaroiden lähetyksen myyntiä koskevien edellytysten valossa, mukaan lukien tätä lähetystä koskevat kaupalliset tiedot. Näin ollen ei ole mahdotonta, että kyseisten tavaroiden hintojen epäsuotuisa kehitys markkinoilla voisi tietyissä olosuhteissa pakottaa maahantuojan myymään tietyn ajanjakson ajan näitä tavaroita alempiin hintoihin kuin hinta, jonka se on todellisuudessa maksanut sen liiketoimen yhteydessä, jota varten tulli-ilmoitukset on tehty, säilyttääkseen asemansa markkinoilla.
- 48 Kuten asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohdasta ilmenee, tuojan tehtävänä on kuitenkin osoittaa tulliviranomaisille, että toimitus on myyty edellytyksin, jotka vahvistavat tulli-ilmoitukseen sisältyvän cif-tuontihinnan todenmukaisuuden.
- 49 Tästä seuraa, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 43 ja 45 kohdassa, että siinä tapauksessa, että cif-tuontihinta on alempi kuin sovellettava edustava hinta, juuri tuojalla on todistustaakka siitä, että kyseisen lähetyksen myynnin edellytykset vahvistavat sen ilmoittaman

cif-tuontihinnan todenmukaisuuden, esittämällä kaikki tätä varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset, jotka koskevat muun muassa olosuhteita, jotka liittyvät kyseisten tavaroiden mahdolliseen tappiolliseen myyntiin, ja mahdollisia yhteyksiä tuojan ja kyseisten tavaroiden ostajien välillä unionin markkinoilla.

- 50 Jos tuoja ei ole esittänyt todisteita tai tietoja, joiden perusteella cif-tuontihinnan todenmukaisuus voitaisiin todeta, sen jälkeen, kun sille on annettu mahdollisuus osoittaa, että myynnin edellytykset vahvistavat tullilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuuden, asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 5 kohdasta ilmenee, että tulliviranomaiset kantavat maksettavat lisätullit tullikoodeksin 220 artiklan mukaisesti.
- 51 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että se, että unioniin tuodut tavarat on myyty tappiolla eli tullilmoituksessa esitettyä cif-tuontihintaa alempaan hintaan, ei yksinään riitä sen toteamiseen, että cif-tuontihinnan todenmukaisuutta ei ole näytetty toteen, jos tuoja todistaa, että kaikki mainittujen tavaroiden lähetyksen kulkuun liittyvät edellytykset vahvistavat kyseisen hinnan todenmukaisuuden.

Toinen kysymys

- 52 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta, mitä menetelmää tulliviranomaisten on käytettävä mahdollisesti kannettavien lisätullien määrittämiseksi silloin, kun maahantuojia ei ole tämän tuomion 48–50 kohdassa esitettyjen näkökohtien mukaisesti näyttänyt toteen tullilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuutta.
- 53 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee tällä kysymyksellä lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 5 kohtaa ja 4 artiklaa tulkittava siten, että jos tuoja ei ole kyennyt näyttämään toteen tullilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuutta, lisätullit on laskettava edustavan hinnan perusteella.
- 54 Aluksi on todettava, että vaikka 13.12.2001 annetussa tuomiossa Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681, 30 kohta), johon ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa, on todettu, että cif-tuontihinnan ollessa kyseessä lisätullin vahvistamisen perustana on aina käytettävä tätä viimeksi mainittua hintaa, kyseinen tuomio koski sellaisen asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan aikaisemman version pätevyyttä, jossa säädettiin, että tämä tulli määritettiin cif-tuontihinnan perusteella ainoastaan, jos tuoja pyysi sitä. Sitä vastoin kyseisessä tuomiossa ei tutkittu kysymystä siitä, miten lisätuontitullit on laskettava silloin, kun cif-tuontihinnan todenmukaisuutta ei ole näytetty toteen.
- 55 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja lisätuontitulleja on pidettävä tullikoodeksin 4 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettuina ”yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuina tuontimaksuina” ja niiden on katsottava kuuluvan tullivelkaan (ks. analogisesti tuomio 19.10.2017, A, C-522/16, EU:C:2017:778, 39 ja 57 kohta).
- 56 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tullausarvon määrittämisestä annettujen unionin säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä mielivaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja (tuomio 15.7.2010, Gaston Schul, C-354/09, EU:C:2010:439, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tulliviranomaiset eivät siis voi lisätuontitulleja laskiessaan nojautua hintaan, jonka todenmukaisuutta ei ole näytetty toteen.

- 57 Tästä seuraa, että tilanteessa, jossa tuojan ilmoittaman cif-tuontihinnan todenmukaisuutta ei ole näytetty toteen, tulliviranomaisten on jätettävä tämä hinta huomiotta. Tällaisessa tilanteessa kannettavien lisätullien määrän laskemiseksi on turvaututtava tullikoodeksin yleisiin säännöksiin, jotka koskevat tavaroiden tullausarvon määrittämismenetelmiä, ja erityisesti tullikoodeksin 29 artiklan säännöksiin.
- 58 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 51–53 kohdassa todennut, on niin, että jos tullausarvoa ei ole mahdollista määrittää mainitun 29 artiklan mukaisesti, tulliviranomaiset voivat käyttää tullikoodeksin 30 ja 31 artiklassa säädettyjä toissijaisia menetelmiä näiden tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi muun muassa ottamalla huomioon sellaisten samanlaisten tavaroiden myyntihinnan, jotka on myyty vietäviksi unioniin ja jotka on viety samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat (ks. analogisesti tuomio 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, 33 ja 35 kohta).
- 59 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että toiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 5 kohtaa ja 4 artiklaa on tulkittava siten, että jos maahantuojia ei kykene todistamaan tulli-ilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuutta, tulliviranomaisten on lisätulleja soveltaakseen jätettävä kyseinen hinta huomiotta ja käytettävä tullikoodeksin 29–31 artiklassa säädettyjä maahantuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämissä menetelmiä.

Kolmas kysymys

- 60 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettu vastaus, kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 61 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28.6.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95, sellaisena kuin se on muutettuna 24.3.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 248/2010, 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että se, että unioniin tuodut tavarat on myyty tappiolla eli tulli-ilmoituksessa esitettyä cif-tuontihintaa alempaan hintaan, ei yksinään riitä sen toteamiseen, että cif-tuontihinnan todenmukaisuutta ei ole näytetty toteen, jos tuojat todistaa, että kaikki mainittujen tavaroiden lähetyksen kulkuun liittyvät edellytykset vahvistavat kyseisen hinnan todenmukaisuuden.**
- 2) Asetuksen N:o 1484/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 248/2010, 3 artiklan 5 kohtaa ja 4 artiklaa on tulkittava siten, että jos maahantuojia ei kykene todistamaan tulli-ilmoituksessa mainitun cif-tuontihinnan todenmukaisuutta, tulliviranomaisten on lisätulleja soveltaakseen jätettävä kyseinen hinta huomiotta ja käytettävä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen**

(ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 29–31 artiklassa säädettyjä maahantuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämenetelmiä.

Allekirjoitukset

i — Tämän tuomion tunnistetietoja on muutettu.